

Cséby Géza

Búcsú Lábditól

Apám nagybátyja,
néhai Cséby Antal
1909-ben,
Badacsonylábdiban,
kutat fúratott
a birtokán.
A szőlő
és a ház között.
Ma,
csupán ennyi
emléket őrá,
és gyermekkorom
gondtalan nyaraira.

Ásott kút,
fölötte lécből,
dróthálóból
készített
házikó.
(Be ne repüljön a fecske!)
Balról buja,
lilavirágú orgona,
jobbról cementhordó –
mindig kék,
a gálic levétől.
A kútkáván monogram
C A 1909.

Vajon
ki tudja –
ha megkérdezed ma,
ki volt C
és miért
az A?
Ki emlékezik
apám szavára:
a borba,
ha lazítani akarsz,
nem a szóda, de
e kút vize a legjobb.

De lám,
sehol a szőlő,
az egykori
udvar.
A ház aprócska,
zsalus ablakait
szélesekre cserélte
a divat.
És a kút vize
sem iható.
A kivágott szőlők
helyén

új házak,
tűjék, kőkockás lejárók,
az egykori
szőlők mezsgyéjén
vas- és kőkerítés.
A gyalogutat
is benőtte
a gaz,
csupán néhány
út menti kokárdavirág
röppenti felém
a múlt halványuló
képeit.

Az emlékek
lassan foszlanak,
leperegnek
az idő rostáján,
akárcsak
az udvarház előtt
álló
egykori diófa
levelei.

Oly idegen már
minden.
Már semmi.
Csak a kútkáva,
rajta
a
monogram:
C A 1909.
C A 190 .
C 190

190

1 0

0

Batsányi sírjánál, 80 év múltán

Ahogy errefelé mondják,
szegrül-végrül,
jó Anna révén,
rokonok is volnánk.
De nem csak ezért
sirattunk el és gyámolítottuk
hamvaid tapolcai hazatértét,
kerek 80 éve.
Maroknyi hamvát a költőnek, hősnek,
száműzött honfinak,
és Gabriellának.
Azt is mondják, szép ember voltál,
s ha nem csal Kininger és Füger képe,
poéták közt a legszebb magyar.
A gimnázium Festetics városában,
hol Proplich megelőzött
egy kurta versikével,
Juranitsot adta neked,
a tudós, okos papot,
ami fontosabb ennél:
ifjúkori pajtást,
kivel együtt vettétek be
Szent Mihály hegyét,
remetét keresve
az omló kápolna dombjának
cserszömörccés oldalán.
Juranitsot, barátot.

Ő, Kufstein, Spielberg után
sem félt Linzbe küldeni leveleit.
És elsiratta Gabriellát,
és siratott téged is
midőn egyedül maradtál
a Róma alapította Lentiában,
egyedül, önmagaddal.
Meg sem várva
a hősi forradalmat...

Itt állok sírodnál.
Gyertyát gyújtok, Neked és Gabriellának.

Az esteli csendben
őszi leveleket forgat a szél...

(2014)